

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ลัทธิชาตินิยมในประเทศไทย ศึกษานโยบายชาตินิยมของไทย

สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ชื่อผู้เขียน : นายจุมพฏ เถชะพันธุ์

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์

ปีการศึกษา : 2543

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ศ.ศิริโรตม์ ภาคสุวรรณ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.กวี รักษ์ชน	
3. รศ.สนธิ์ บางยี่ขัน	

ลัทธิชาตินิยมถือกำเนิดขึ้นในศตวรรษที่ 18 โดยเริ่มเกิดขึ้นในยุโรปตะวันตก ก่อน และได้แพร่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว และเข้ามาสู่เอเชียอาคเนย์ในศตวรรษที่ 20 โดยประเทศตกเป็นอาณานิคมของประเทศอำนาจอำนาจตะวันตกได้นำเอาลัทธิชาตินิยมมาใช้ในการต่อต้านลัทธิอาณานิคม เพื่อเอกราชของประเทศตน

ลัทธิชาตินิยมในประเทศไทยมีลักษณะแตกต่างจากประเทศในเอเชียอาคเนย์ เพราะคงความเป็นเอกราชอยู่ได้ตลอดมา ผู้บริหารประเทศหรือรัฐบาลจึงนำมาเป็นนโยบายในการบริหารประเทศ เพื่อต่อต้านอิทธิพลต่าง ๆ ที่คุกคามความมั่นคงของประเทศ และได้ถูกนำมาใช้เป็นนโยบายของรัฐบาลในสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยมีหลักการสำคัญ คือ การส่งเสริมความรู้สึกลัทธิชาตินิยมในหมู่คนไทย การต่อต้านอิทธิพลทางเศรษฐกิจของคนจีนในประเทศ การต่อต้านลัทธิชาตินิยมจีน และลัทธิคอมมิวนิสต์ การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชนในอันที่จะสร้างชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ

ผลของการดำเนินนโยบายชาตินิยมในช่วงเวลาดังกล่าวทำให้ประเทศมีการเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และได้กลายเป็นพื้นฐานของการดำเนินนโยบายต่อต้านภัยคุกคามต่าง ๆ ในอันที่จะบ่อนทำลายความมั่นคงต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ กระทั่งปัจจุบัน